

**KIPPENBOEREN
RIANNE EN MIRJAM
WERDEN SLACHT-
OFFER VAN DE
FIPRONIL-AFFAIRE**

“Je hoorde hier
altijd het gekakel
van de kippen.
Nu was het
opeens doodstil,
afschuwelijk”

“HET IS NIET NIKS OM AL JE DIEREN *kwijt te raken*”

Moeder Rianne (51) en dochter Mirjam (26) Bouwhuis uit het Drentse Witteveen kregen te maken met de fipronil-affaire: alle 73 duizend kippen van hun familiebedrijf moesten in augustus worden geruimd. Rianne: “Alsof alles wat je hebt opgebouwd van de ene op de andere dag wordt afgepakt. Zo voelde het toen ons bedrijf op 22 juli als een van de eerste bedrijven in Nederland werd geblokkeerd vanwege de fipronil-affaire. De 70 duizend eieren die onze kippen dagelijks legden, konden we weggooiden. Ze mochten niet worden verkocht. Twee weken later moesten al onze kippen geruimd worden, afschuwelijk. Je hoorde hier altijd het gekakel van de kippen, nu was het opeens doodstil. We sliepen slecht, we waren boos, verdrietig en radeloos en hadden geen idee hoe het verder moest. Het was nog nooit voorgekomen dat in Nederlandse eieren fipronil werd aangetroffen en er was geen protocol voor hoe er gehandeld moest worden. Omdat ons bedrijf een van de eerste was, hebben we alles zelf moeten uitzoeken. Niemand kon ons iets vertellen. En nog steeds niet. Sinds eind september hebben we nieuwe kippen in twee van de vier stallen, maar uit tests blijkt dat de eieren nog niet vrij zijn van fipronil. We mogen ze nog niet verkopen.”

Machteloos

Mirjam: “Kippen krijgen snel last van bloedluis en in juni hadden we een bedrijf laten komen om ze te behandelen. Zij hebben iets gebruikt waar ze het verboden middel fipronil aan toe hadden gevoegd. Het bedrijf is inmiddels aangeklaagd wegens fraude, maar de gevolgen zijn enorm. Het middel is bij 180 bedrijven in Nederland gebruikt. Wat het nog erger maakt, is dat het lastig uit de stallen te krijgen is. We hebben de ruimtes al op allerlei manieren schoongemaakt, maar fipronil trekt overal in. Het is de vraag hoe lang het gaat duren voordat het helemaal afgebroken is. Tot die tijd moeten wij afwachten. We zitten dus al maanden zonder inkomsten en de schade is al opgelopen tot een half miljoen.”

Rianne: “Er is niemand die je helpt. De overheid ziet het als bedrijfsrisico, terwijl ik denk: als een bedrijf in Nederland met bestrijdingsmiddelen werkt, moet dat toch gecontroleerd worden? We voelen ons machteloos. Het is ook de vraag of de maatregelen van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit niet te overdreven waren. Uit onderzoek blijkt dat fipronil in deze hoeveelheden pas schadelijk is als je 1800 eieren per dag eet. In België hanteren ze daarom een andere norm: daar geldt dat er een acuut gevaar voor de volksgezondheid moet zijn. Daar hadden we onze eieren gewoon kunnen blijven verkopen. Het is heel zuur om al je kippen te moeten laten ruimen, terwijl je denkt: waarvoor dan? In andere delen van de wereld is hongersnood. Je hoopt dat er iemand in Den Haag opstaat

en de verantwoordelijkheid neemt, maar dat gebeurt niet. Dat het zolang heeft geduurd totdat er een nieuwe regering was, heeft ook niet geholpen. Niemand wil zijn vingers branden aan deze zaak.”

Mooi werk

Mirjam: “Mijn vader zegt nu weleens: als ik geen opvolgers had, zou ik het bedrijf te koop zetten. Maar mijn broer en ik hebben er allebei voor gekozen om in de zaak te gaan. Ik ben ermee opgegroeid en vind het mooi werk. Ik houd ook van de plek waar we wonen in Drenthe, ver weg van alle drukte en in een open, wijds landschap. Tot 22 juli liep ik elke ochtend na het ontbijt naar de stal. Dan deed ik mijn overall en laarzen aan en liep de controle, om eieren die op de vloer lagen te rapen. Daarna ging ik eieren sorteren of op het land werken: we verbouwen het voer voor onze dieren zelf. Ik rijd op de tractor, de grote combine. Ik zit ook in de MMMeggies, een groep van vrouwelijke pluimveehouders die het Nederlandse ei promoten. In maart werden we nog genomineerd voor het beste agrarische bedrijf van 2017, we zijn in de top 5 geëindigd. Een hoogtepunt, met vlak daarna een enorm dieptepunt.”

Rianne: “We hebben dit bedrijf al 29 jaar en ook de twee broers van mijn man zijn pluimveehouders hier in Witteveen. De afgelopen jaren hebben we veel geïnvesteerd in het bedrijf omdat de kinderen erbij kwamen. Meer stallen, grotere machines, we dachten klaar te zijn voor de toekomst. We hadden nooit kunnen bedenken dat we het slachtoffer konden worden van zo'n affaire. De eerste weken waren we radeloos. Het is niet niks om al je dieren kwijt te raken en niet te weten hoe je verder moet. Nu we nieuwe kipjes hebben, gaat het iets beter. We richten onze blik voorzichtig op de toekomst en hopen zo snel mogelijk onze eieren weer te kunnen verkopen.”